209

വന്ദിക്കുന്നേൻ യേശുദേവാ!
വീണു വണങ്ങിയാരാധിക്കുന്നേൻ

1 വിൺനഗരം വിട്ടു മന്നിൽ വന്ന
നിൻ സ്നേഹമോർത്തു ഞാൻ വാഴ്ത്തിടുന്നേൻ
നിൻ നിണത്താലെന്നെ ശുദ്ധി ചെയ്തു
നിൻ സുതനാക്കി, ഹാ! എത്ര മോദം!
തന്നു എന്നുള്ളിൽ നിൻ വൻ കൃപയാൽ

2 കാൽവറി മാമലയുന്നതത്തിൽ
എൻപേർക്കായ് യാതനയേറ്റ നാഥാ!
നിന്ദകളെൻ പേർക്കായേറ്റു ക്രൂശിൽ
വന്ദിതൻ പ്രാണൻ വെടിയുകയാൽ
നിന്നെ ഞാൻ പാടിപ്പുകഴ്ത്തുമെന്നും

3 പാപത്താൽ രോഗിയായ് ക്ഷീണനായ് ഞാൻ
പാതയറിയാതെ പോയ നേരം
തേടിവന്നെന്നെ നീയാരണ്യത്തിൽ
തോളിൽ വഹിച്ചെന്നെ കൊ ുവന്ന്
ആലയിൽ ചേർത്തതാൽ വാഴ്ത്തിടുന്നു

4 നീയറുക്കപ്പെട്ടു നിൻ നിണത്താൽ
ഗോത്രങ്ങൾ ഭാഷകൾ വംശങ്ങളിൽ
നിന്നു നീ ഞങ്ങളെ വീ ടുത്തു
ആത്മാവിൽ ആനന്ദം തന്നതാലെ
എക്കാലവും ഞങ്ങൾ വാഴ്ത്തിടുമേ K.D.W